Fotorelacja | Obchody 54. rocznicy wydarzeń marcowych 1968 roku

8 marca pod pamiątkową tablicą na Dworcu Gdańskim odbyły się oficjalne obchody 54. rocznicy wydarzeń marcowych 1968 roku, organizowane przez Fundację Shalom oraz Teatr Żydowski im. Estery Rachel i Idy Kamińskich – Centrum Kultury Jidysz. Muzeum Getta Warszawskiego reprezentowała zastępca dyrektora ds. naukowych i wystawienniczych, dr Hanna Węgrzynek.

»tu więcej zostawili
po sobie niż mieli«
Henryk Grynberg
FUNDACJA SHALOM
MARZEC '68

TAXI

„Tu więcej zostawili
po sobie niż mieli"

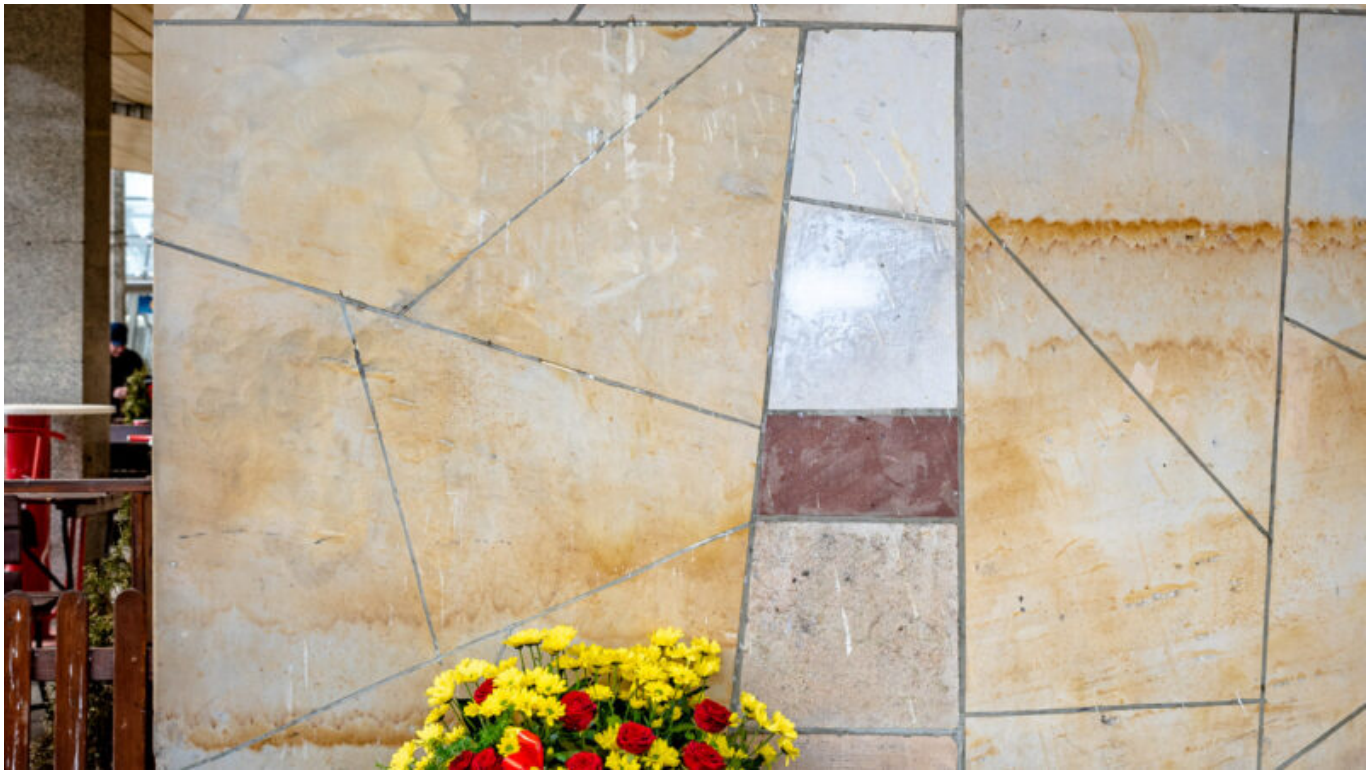

»tu więcej zostawili
po sobie niż mieli«
Henryk Grynberg

»tu więcej zostawili
po sobie niż mieli«
Henryk Grynberg
FUNDACJA SHALOM
MARZEC 98

fot. Robert Wilczyński (MGW)

8 marca 1968 r. rozpoczęły się wydarzenia, które miały zmienić na zawsze powojenną

historię Żydów w Polsce.

Tego dnia na Uniwersytecie Warszawskim odbył się protestacyjny wiec studencki wyrażający sprzeciw wobec relegowania Henryka Szlajfera i Adama Michnika z uczelni za organizację 30 stycznia manifestacji w proteście przeciwko cenzurze „Dziadów" w reżyserii Kazimierza Dejmka oraz poinformowaniu korespondentów francuskiego dziennika „Le Monde" o jej przebiegu.

„My studenci uczelni warszawskich, (...) oświadczamy: Nie pozwolimy nikomu deptać Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Represjonowanie studentów, którzy protestowali przeciwko haniebnej decyzji zakazującej wystawienia „Dziadów" w Teatrze Narodowym, stanowi jawne pogwałcenie art. 71 Konstytucji. Nie pozwolimy odebrać sobie prawa do obrony demokratycznych i niepodległościowych tradycji Narodu Polskiego. Nie umilkniemy wobec represji".

Demonstracja została brutalnie spacyfikowana przez oddziały ZOMO. Fala protestów przeszła przez kraj, porywając za sobą tysiące ludzi na ulice Częstochowy, Gdańska, Lublina, Poznania, Krakowa, Radomia, Wrocławia, Rzeszowa czy Opola. Doszło do licznych aktów terroru ze strony milicji, aresztowań i zwolnień. Kluczowym elementem propagandy przekazywanej przez komunistyczne władze było żydowskie pochodzenie ww. ‚studentów-wichrzycieli'.

„Tu więcej zostawili po sobie niż mieli"

W wyniku nienawistnej antysemickiej kampanii, podsycanej zarówno przez I sekretarza PZPR Władysława Gomułkę, jak i środowisko jego oponentów skupionych wokół

ówczesnego wiceministra spraw wewnętrznych Mieczysława Moczara, życie żydowskie w Polsce zamarło. Tysiące studentów zostało relegowanych z uczelni, a część z nich spotkała groźba powołania do służby wojskowej, blisko 500 wykładowców akademickich zostało zwolnionych, z kolei cenzura zablokowała pracę licznym reżyserom, literatom czy dziennikarzom. Efektem tego był exodus blisko 15 tysięcy Polaków żydowskiego pochodzenia, którym przy wyjeździe odebrano polskie obywatelstwo. Dworzec Gdański w Warszawie stał się symbolem pożegnania z krajem, który marcowi emigranci uważali za swój dom.

Echo wydarzeń marcowych jest tym silniejsze dziś, gdy za naszą wschodnią granicą dochodzi do haniebnych zbrodni wojennych armii rosyjskiej, a fala ukraińskich uchodźców i uchodźczyń nieprzerwanie dociera w głąb Europy. Niewinni ludzie wciąż są zmuszani do opuszczania swoich domów i uciekania z ojczyzny. Pamiętajmy, że w sercu każdego kryzysu politycznego i zbrojnego znajdują się zwykli obywatele – przyjaciele, współpracownicy, sąsiedzi, których życie ulega z dnia na dzień drastycznej przemianie wskutek arbitralnych i okrutnych decyzji aparatu władzy.

Data publikacji: 2022-03-09

Data wydruku: 2022-04-12 16:05

Źródło: http://1943.pl/artykul/fotorelacja-obchody-54-rocznicy-wydarzen-marcowych-1968-roku/